

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniae, 1644

Discvrsvs IX. Ostenditur, quòd miseriae sint patienter ferendæ, vt sint solatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

relinqui mereatur, & ire in suam vagam
 licentiam, vt dicatur, prodijt quasi ex
 adipe iniquitas eorum: ergo cùm flagel-
 latur, dometur, mortificetur, humilietur
 vt exaltetur. Et hæc porrò sit consolatio
 affligi & humiliari, quia tunc tu Deus
 dabis gratiam & exaltabis.

DISCURSVS IX.

Ostenditur, quòd miserix sint
 patienter ferendæ, vt sint
 solatio.

*Hæc sit consolatio mea, vt affligens
 me dolore non partat.*

Iob 6. v. 10.

SI, vt experientia discimus, & clariùs
 testatur, homo ille qui breui victurus Iob 14.
 est tempore, multis repleatur mise-
 rijs, nemini mirum videbitur, quod et-
 iam de miserijs multis multa dicam, &
 diu: vt tamen nobis solatio sint, patien-

D 2

ter

ter sustineantur opus esse, modò docebo.

AFFLICTIO PATIENTER
SUSTINENDA.

Audiuimus hactenus, quantum boni & utilitatis comitetur afflictiones, quod si obtinere libeat, patienter quidquid aduersi obuenerit, perferendum. Quid igitur, Christiane, in Dei visitationibus obgannis? quid in afflictionibus obmurmuras? cur impatienter agis, euacuans tibi ipsi mercedem?

Dum tribulatur in te anima tua, seroper sonet in aure, sonet in corde vox illa Paulo digna: *Patientia vobis necessaria est, vt reportetis repromissiones.* Et Christi ad hoc incitamentum habes, quo nullum efficacius nec est nec esse potest:

Luc. 21. quia *in patientia, inquit, possidebitis animas vestras,* magna promissio, & vel totius mundi thesauris præponderans lucrum. Patienter perfer lucraturus animam tuam, cuius si detrimentum facturus sis, quid proderit vel vniuersum mundum obtinuisse?

Audi, Christiane, errorem tuum, vt corrigas, dum hic cumulantur thesauri, cum

cum aggregandæ diuitiæ , cum bona
transitoria lucranda perfers & obduras,
nihil non laboris, nihil non periculi, ni-
hil non inquietudinis exanthlas, & qui-
dem patienter. Quid autem profunt hæc
omnia, anima deperdita? Responde si
potes, si non potes, hæc sit consolatio
tua, vt afflictus dolore per patientiam
animæ possis lucrum facere: sicuti bene
in prouerbio vulgari, optima herba pa-
tientia, dicitur; sic perperam, comedenti
illam vix interminatur, non dico vix, sed
bene illi, qui hæc herba vti nouit, si de-
bet, pro condimento ciborum. Quod
vt intelligas, placet patientiam definire.

QVID SIT PATIENTIA.

Patientia est honestatis vtilitatisque
causa rerum arduarum ac difficilium
voluntaria ac diuturna perpessio.

Honestatis vtilitatisque intuitu volun-
tariè & constanter perpeti debes.

Honestatis certè causa Iobus patien-
ter passus est, nec ab vtilitate excidit,
hinc D. Iacobus: *Sufferentiam Iob audi-*
stis, & finem Domini vidistis. An non Iac. 5.
honestatis intuitu patiebatur, qui quid-

quid euenerat, ideo non molestum duxit, quia Dominus immiserat? an non utilitatis fructum percepit, qui omnia in duplo recuperavit? Sic testatur sacra

Iob 42.

Pagina: *Dominus benedixit nouissimis Iob magis quam principio, & addidit Dominus omnia, quaecunque fuerant Iob, duplicia.*

*Lib. 1. de
Gloria
Christi.*

Audi quid de super sentiat magnum illud Ecclesiae lumen S. Augustinus, quod honestatis & virtutis gratiam aduersa patienter ferenda sint: Quanto, inquit, in hac vita Deo coniungimur, vel per speculum, vel in aenigmate, tanto peregrinationem nostram, & tolerantius sustinemus, & ardentius sufferre cupimus: iungi Deo virtutis est, & sic illi coniunctus, qui suffert, opus virtutis exercet, quid dubitas?

Motium optimum addit Augustinus, quo incitatus utilitatem proponendo, patienter & constanter agere non retractes: Intelligat, ait, homo medicum esse Deum, & tribulationem medicamentum esse ad salutem, non poenam ad damnationem, sub medicamento positus vreris, secaris, clamas, non audit

me-

medicus ad voluntatem, sed audit ad san-
nitatem, vis ergo sanus fieri? patienter
vrentis, secantis sustine manum. Ad præ-
missa efferatur animus præmia, vt pa-
tienter sustinens, illa assequi non dubi-
tes.

Sic ad rem nostram idem Augustinus,
Chrysofostomo, eundem consolans, ne
deficiat in aduersis, scribit: Rumor, in *Epist. 33.*
quiens, ad me detulit, (Deus faciat, vt
non sit) te animo perturbatum, & mul-
tum miror prudentiam tuam, & Chri-
stianum animum parum cogitare, rerum
terrenarum conditionem nullo modo
æquari posse coelestibus, vbi cor no-
strum & spes nostra collocanda est.
Nunquid aut totum bonum tuum in his
erat, quas nunc videris amittere, & tam
magnum bonum illic deputabas, vt eo
subtracto tenebrescat mens nimia tristi-
tia, quasi lumen eius non Deus, sed terra
sit? Erige animum, Frater, Deus noster
non perit à suis, nec perdet suos; vult
autem monere nos, quàm sint hæc fra-
gilia, & non certa, quæ nimis diligunt
homines, vt soluat à nobis vinculum cu-
piditatis, per quod implicatos nos tra-

hant, ut totum amorem nostrum consuefaciamus in eum currere, in quo nulla damna timeamus. Sic, sic certè erigendus est animus spe bonorum perennium, tunc terrenorum iacturam & quamcunq; afflictionem patienter sustinere addiscet.

*Sen. de
Morib.*

Quod de Patientia Ethnici ad nostram fecere confusionem, hinc sic suadet Romanus Sapiens: Libenter feras, quod necesse est, dolor patientia vincetur. Et Bion apud Laërtium: Magnum, inquit, malum est, non posse ferre malum, absque hoc enim nulli potest esse vita suavis, scilicet non est malum, malum patiri, at nescire malum pati, hoc malum est.

Drexeli^o

Ad Agefilaum, eum in dolore Podagræ gravissimo esset, Carneades visitandum venit, qui ubi dolores vidit, colloquijs potiùs exasperandos, ad compendium contulit dicenda, & abiturus valedixit. Cui Agefilaus: Mane sis, Carneades, & unà pedes ac pectus digito demonstrans: Nihil, ait, hic illinc peruenit. Ex hoc dicto nunquid cor sanum, alacre & dolori par ostendit? Hæc Drexelius. Patienter ergo, Christiane, honestatis

intuitu, vt vir fortis & commendabilis habearis, Sapiētis hoc oraculum est:

Melior est patiens viro forti, & qui dominatur animā suā expugnatore urbium. *Prou. 16.*

Patienter igitur agendum, si vincendū, impatientia namque semper vincitur, patientia nunquam perdit aut succum-

bit: *Patientia pauperum non peribit in finem;* in finem, dicit. *Aduerte sedulo,* *Psal. 9.*

Quare ergo non magis iniuriam accipis? hos enim utilius, quia patientia semper triumphat. Nota, velim, in finem; parum enim est, incepisse fortiter & turpiter defecisse. Hæc ergo sit consolatio tua in miserijs, vt patienter sustinens utilitatem capias tribulationis.

Marcus Aurelius Imperator professione quidem Ethnicus, ast vita Christianus, dicere consueuerat gladio Iulium Cæsarem adeptum esse Imperium, Augustum iure hæreditario, Caligulam ob Patris de Germania victoriam, Titum propter Iudæam debellatam. Traianum propter fortitudinem, se verò solum per patientiam imperio potitum, plusque in eius gubernatione patientiam sibi, quàm sapientiam profuisse.

Arundo aliquando ad quercum ven-
Drexeli⁹ tis resistentem, ideo contractam, sic fa-
 tur : Tu robori tuo fidens vento resi-
 stis, & vinceris : Ego fragilitatis meae
 non ignara cedo, & vel vno die sex-
 centies ventum veneror prono corpo-
 ris flexu, nec mihi graue est, vt vitam
 tuear, vel millies adorare tam poten-
 tem hostem.

Sic, sic, Christiane, vt vitam lucreris
 æternam, patienter aduersitates tolera,
 reuerenterq; adora, dicens cum Dau-
Psal.61. de: *Nonne Deo subiecta erit anima mea,
 ab ipso enim patientia mea.*

Didicisti ergo patienter & libenti a-
 nimo aduersa esse ferenda, quia sic ad-
 uersa non sunt voluntaria. Proinde ro-
 go, sit & diuturna tua perpessio, diutur-
Matt.20. na, inquam, quia *qui perseuerauerit vs-
 que in finem, saluus erit.*

Hæc sit consolatio tua, vt patientia
 vincat.

✱ ✱
 ✱

DIS-